

POLSKI OWCZAREK NIZINNY

(Polski Owczarek Nizinny, Polish Lowland Sheepdog)

Kraj pochodzenia: Polska

Data publikacji oryginalnego wzorca: 07.08.1998

Przeznaczenie: Daje się łatwo układać do zadań psa pasterskiego i stróża. Przeniesiony w warunki miejskie jest bardzo dobrym psem towarzyszącym.

Klasyfikacja FCI: Grupa 1 - Owczarki i psy pasterskie (oprócz szwajcarskich psów pasterskich).
Sekcja 1 - Owczarki.
Nie podlega próbom pracy.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Polski owczarek nizinny jest psem średniej wielkości, krępej muskułarnej budowy o długim, gęstym owłosieniu. Odpowiednio pielęgnowany włos sprawia, że pies ma wygląd efektowny i budzi zainteresowanie.

WAŻNE PROPORCJE:

Wysokość w kłębie do długości tułowia jest jak 9:10. Stosunek długości kufy do długości czaszki jest jak 1:1, lub kufa nieco krótsza.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Usposobienie ma żywe, jest opanowany, bystry, czujny, obdarzony doskonałą pamięcią. Odporny na niesprzyjające warunki zewnętrzne.

GŁOWA:

Proporcjonalna, średniej wielkości, nie za ciężka, z silnym zarostem czoła, policzków i brody, wskutek czego wydaje się większa, niż jest w rzeczywistości.

Mózgoczaszka:

Czaszka: W miarę szeroka, lekko wysklepiona. Bruzda czołowa i guz potyliczny wyczuwalne.

Stop: Wyraźnie zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Nos: O dużych nozdrzach, barwy jak najciemniejszej, możliwej przy danym umaszczeniu

Kufa: Mocna, tępo ścięta. Grzbiet nosa prosty.

Wargi: Przylegające, o brzegach w kolorze nosa.

Uzębienie: Mocne szczęki. Zęby mocne, zgryz nożycowy lub cęgowy.
Oczy: Średniej wielkości, owalne, nie wypukłe, koloru orzechowego, o żywym i przenikliwym wyrazie. Brzegi powiek ciemne.
Uszy: Wiszące, osadzone umiarkowanie wysoko, średniej wielkości, kształtu sercowatego, szerokie u nasady, przednią krawędzią przylegające do policzków, ruchliwe.

SZYJA:

Średniej długości, silna, muskularna, bez podgardla. Noszona raczej poziomo.

TUŁÓW:

Sylwetka raczej prostokątna niż kwadratowa.

Kłęb: Wyraźnie zaznaczony.

Grzbiet: Prosty, silnie umięśniony.

Lędźwie: Szerokie, dobrze związane.

Zad: Krótki, lekko ścięty.

Klatka piersiowa: Głęboka, umiarkowanej szerokości, żebra wysklepione, nie płaskie, ale nie beczkowate.

Brzuch: Lekko podkasany.

OGON:

- Ogon krótki albo szczątkowy od urodzenia, albobardzo krótko cięty.
- Ogon jeżeli niecięty dość długi, obficie owłosiony. U psa odprężonego opuszczony, u psa podnieconego wesoło uniesiony nad grzbieciem, nigdy zawinięty w pierścień lub położony na grzbiecie.
- Ogon skrócony (średniej długości) niecięty noszony dowolnie.

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Widziane z boku i z przodu - pionowe i proste. Mocny kościec zapewnia dobrą postawę.

Łopatki: Szerokie, średniej długości, ukośne, dobrze przylegające, silnie umięśnione.

Śródreżca: Lekko ukośne w stosunku do przedramienia.

Łapy: Owalne, zwarte, palce lekko wysklepione, opuszki twarde, pazury krótkie, możliwie ciemne.

KOŃCZYNY TYLNE:

Widziane z tyłu pionowe, dobrze ukątowane.

Uda: Szerokie, dobrze umięśnione.

Stawy skokowe: Wyraźnie zaznaczone.

Łapy: Zwarte, owalne.

CHODY/RUCH:

Swobodny, posuwisty stęp lub kłus.

SKÓRA:

Ściśle przylegająca, nie tworzy fałd.

OKRYWA WŁOSOWA:

Sierść: Całe ciało psa okrywa gęsta, gruba, kosmata sierść o miękkim podszyciu. Włos prosty, dopuszczalny lekko falisty. Włosy opadające z czoła w sposób charakterystyczny przysłaniają oczy.

Umaszczenie: Wszystkie umaszczenia dopuszczalne.

WYMIARY:

Wysokość w kłębie:

Psy	45-50 cm
Suki	42-47 cm

Nie jest pożądanym zmniejszanie wymiarów poniżej wzorcowych i hodowanie psów zbyt delikatnych, ponieważ polski owczarek niziny powinien zachować charakter psa użytkowego.

WADY:

Każde odstępstwo od wzorca należy traktować jako wadę. Jej ocena powinna być proporcjonalna do stopnia tego odstępstwa.

Uwaga:

Psy muszą mieć dwa, normalnie rozwinięte jądra, w pełni usytuowane w mosznie.